

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · període entre legislatures · número 808 · dimarts 30 d'abril de 2024

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es crea una plataforma comuna de dades sobre les substàncies químiques i s'estableixen normes per a garantir que les dades que contenen siguin fàcils de trobar, accessibles, interoperables i reutilitzables, i també un marc de seguiment i perspectives per a les substàncies químiques

295-00319/13

Coneixement de la proposta

5

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2017/745 i (UE) 2017/746 pel que fa al desplegament gradual d'Eudamed, l'obligació d'informar en cas d'interrupció del subministrament i les disposicions transitòries per a determinats productes sanitaris per al diagnòstic «in vitro»

295-00320/13

Coneixement de la proposta

5

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes, pel qual es modifica el Reglament (CE) 1255/97 del Consell i es deroga el Reglament (CE) 1/2005 del Consell

295-00321/13

Coneixement de la proposta

5

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2009/38/CE pel que fa a la constitució i el funcionament dels comitès d'empresa europeus i a l'aplicació efectiva dels drets d'informació i consulta transnacional

295-00322/13

Coneixement de la proposta

6

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu al control de les inversions estrangeres a la Unió i pel qual es deroga el Reglament (UE) 2019/452 del Parlament Europeu i del Consell

295-00323/13

Coneixement de la proposta

6

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifica el Reglament (UE) 2021/1148 pel que fa a la dotació financera i l'assignació per al mecanisme temàtic

295-00324/13

Coneixement de la proposta

6

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2021/522, (UE) 2021/1057, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/1139, (UE) 2021/1229 i (UE) 2021/1755 pel que fa als canvis en els imports dels fons per a determinats programes i fons

295-00325/13

Coneixement de la proposta

6

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2005/44/CE, relativa als serveis d'informació fluvial (SIF) harmonitzats en les vies navegables interiors de la Comunitat

295-00326/13

Coneixement de la proposta

7

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2021/2115 i (UE) 2021/2116 pel que fa a les normes en matèria de bones condicions agràries i mediambientals, els règims a favor del clima, el medi ambient i el benestar animal, les modificacions dels plans estratègics de la política agrària comuna, la revisió dels plans estratègics de la política agrària comuna i les exempcions de controls i sancions

295-00327/13

Coneixement de la proposta

7

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya

203-00043/13

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

8

3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea

3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de decisió del Parlament Europeu i del Consell per la qual es concedeix un ajut macrofinancer al Regne Haiximita de Jordània

295-00331/13

Text presentat

16

Termini de formulació d'observacions

17

4. Informació

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

361-00024/13

Sol·licitud, tramitació i tramesa a la Diputació Permanent

18

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

361-00025/13

Sol·licitud, tramitació i tramesa a la Diputació Permanent

18

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Territori davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

354-00356/13

Sol·licitud i tramesa a la Diputació Permanent

19

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat per la vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència

330-00315/13

Presentació: president de la Generalitat

19

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Memòria de l'Oficina de Carles Puigdemont, 130è president de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2023

334-00143/13

Presentació: Josep Lluís Alay Rodríguez, responsable de l'Oficina de l'expresident Carles Puigdemont

20

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.20. Recursos d'empara constitucional

Recurs d'empara 8238/2022-F, interposat per diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans contra els acords de la Mesa del Parlament del 28 i el 29 de setembre de 2022 sobre unes propostes de resolució admeses a tràmit

383-00011/13

Alegacions que formula el Parlament

20

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Convocatòria d'un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment les vacants dels llocs de treball d'uixer o uixera que es produeixin al Parlament de Catalunya

501-00013/13

Correcció d'errades de publicació (BOPC 804)

35

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.40. Acords amb relació a les institucions de la Unió Europea

1.40.03. Coneixements de les propostes

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es crea una plataforma comuna de dades sobre les substàncies químiques i s'estableixen normes per a garantir que les dades que contenen siguin fàcils de trobar, accessibles, interoperables i reutilitzables, i també un marc de seguiment i perspectives per a les substàncies químiques

295-00319/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2017/745 i (UE) 2017/746 pel que fa al desplegament gradual d'Eudamed, l'obligació d'informar en cas d'interrupció del subministrament i les disposicions transitòries per a determinats productes sanitaris per al diagnòstic «in vitro»

295-00320/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes, pel qual es modifica el Reglament (CE) 1255/97 del Consell i es deroga el Reglament (CE) 1/2005 del Consell

295-00321/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2009/38/CE pel que fa a la constitució i el funcionament dels comitès d'empresa europeus i a l'aplicació efectiva dels drets d'informació i consulta transnacional

295-00322/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell relatiu al control de les inversions estrangeres a la Unió i pel qual es deroga el Reglament (UE) 2019/452 del Parlament Europeu i del Consell

295-00323/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifica el Reglament (UE) 2021/1148 pel que fa a la dotació financera i l'assignació per al mecanisme temàtic

295-00324/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2021/522, (UE) 2021/1057, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/1139, (UE) 2021/1229 i (UE) 2021/1755 pel que fa als canvis en els imports dels fons per a determinats programes i fons

295-00325/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret

de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual es modifica la Directiva 2005/44/CE, relativa als serveis d'informació fluvial (SIF) harmonitzats en les vies navegables interiors de la Comunitat

295-00326/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del parlament Europeu i del Consell pel qual es modifiquen els reglaments (UE) 2021/2115 i (UE) 2021/2116 pel que fa a les normes en matèria de bones condicions agràries i mediambientals, els règims a favor del clima, el medi ambient i el benestar animal, les modificacions dels plans estratègics de la política agrària comuna, la revisió dels plans estratègics de la política agrària comuna i les exempcions de controls i sancions

295-00327/13

CONEIXEMENT DE LA PROPOSTA

El Parlament de Catalunya, d'acord amb l'article 204 del Reglament, l'Acord 1/XI, de creació del Grup de Treball de Control de Subsidiarietat i de Seguiment del Dret de la Unió Europea, i l'Acord de la Mesa de l'1 de març de 2016, ha conegut la proposta.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya

203-00043/13

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 127353 / Coneixement: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024

Acord: La Mesa de la Diputació Permanent, en la sessió tinguda el 24 d'abril de 2024, ha pres coneixement del Decret llei 4/2024, del 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, publicat al DOGC 9144, de 17.04.2024, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 18.04.2024.

A la Mesa del Parlament

Xavier Bernadí Gil, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 16 d'abril de 2024, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, s'aprova el Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya (SIG24ACC0524).»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya.

Exposició de motius

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6 a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o la presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, i les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

Les precipitacions al districte de conca fluvial de Catalunya han experimentat una severa reducció en el decurs dels darrers tres anys que s'ha accentuat a partir de l'any 2021, s'ha agreujat durant els anys 2022 i 2023 i que persisteix a l'inici del 2024.

Amb les dades de pluviometria registrada i segons les anàlisis del Servei Meteorològic de Catalunya, l'episodi de sequera actual no té cap precedent històric des de 1916, moment en el què es comencen a disposar de prou dades de precipitació

representatives de tot el territori i que es pot considerar com a període instrumental. A més, la seva intensitat supera en molt l'anterior episodi de 2005-2008.

Les pluges del mes de març han estat generals, però amb quantitats poc abundants, que no han permès modificar l'estat de les unitats d'explotació. D'aquestes, una es troba en emergència II, la de l'Embassament Darnius-Boadella; i cinc en emergència o emergència I, entre les quals, la de l'Aqüífer Fluvià-Muga i les dels embassaments del sistema Ter-Llobregat que abasteixen una població de quasi sis milions d'habitants.

El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES), aprovat per l'Acord GOV/1/2020, de 8 de gener, inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera, en compliment de l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.

Aquest instrument de la planificació hidrològica defineix les unitats d'explotació en què s'organitza el districte de conca fluvial de Catalunya als efectes de gestió dels episodis de sequera i els diferents escenaris o estats de sequera segons l'escassetat de recursos; fixa els indicadors i límits que permeten la declaració d'entrada i de sortida dels escenaris de sequera; regula el procediment de declaració formal de l'entrada i sortida en aquests escenaris, i estableix les normes d'explotació dels sistemes i les mesures d'utilització dels recursos hídrics i d'altres béns de domini públic hidràulic que cal aplicar en els diferents escenaris de sequera.

Mitjançant el Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, es van establir les normes i les mesures extraordinàries i urgents per a l'aprofitament dels recursos hidràulics escassos en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, amb la finalitat de garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua i, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà.

La Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, va complementar el Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, perquè les administracions competents en el servei d'abastament d'aigua puguin, d'una banda, aprofitar els recursos hídrics de tot el territori català i garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà, i, de l'altra, planificar les inversions urgents i habilitar-ne l'execució pel tràmit d'emergència.

La persistència en la situació de sequera fa preveure que els propers mesos serà necessari continuar aplicant les mesures establertes en aquest paquet normatiu. L'experiència adquirida durant aquest temps en l'aplicació de les mesures establertes per fer front a la situació de sequera ha permès constatar la necessitat d'introduir-hi modificacions, ja sigui per contemplar situacions no previstes inicialment i que poden contribuir a facilitar l'entrada de nous recursos, com seria el règim de les dessaladores de titularitat privada, o ja sigui per completar la regulació de determinades mesures per facilitar-ne l'aplicació, com serien: el desplegament de la facultat que tenen les entitats titulars dels drets d'aprofitament, generalment els municipis, d'establir limitacions als seus abonats per complir les dotacions en alta; la previsió d'un tractament diferenciat als refugis climàtics; o la modificació del règim sancionador per incompliment del PES per tal de facilitar-ne l'aplicació, i dirigir-lo a penalitzar l'excés de consum.

En aquest sentit, el PES estableix una sèrie de limitacions i restriccions al consum d'aigua per a determinats usos en les fases de sequera hidrològica i fixa dotacions màximes per al subministrament d'aigua a poblacions. A més, estableix que les administracions competents en la gestió del servei d'abastament domiciliari tenen el deure de vetllar pel compliment de les limitacions que s'estableixin en l'ús de l'aigua per a abastament de població i, com a titulars de drets d'aprofitament d'aigua per a ús

d'abastament urbà, habilita als ens locals per dictar limitacions de consum als seus abonats, a fi d'assolir les reduccions necessàries en els consums globals del servei.

La previsió d'uns llandars homogenis a l'hora d'establir aquestes limitacions atorgarà més seguretat jurídica a favor de les entitats locals i permetrà també traslladar aquests llandars a la ciutadania, donant un missatge unívoc.

Aquests llandars parteixen de les dotacions màximes en alta en cadascun dels estats de la sequera que estableix el PES, que inclou la suma de tots els serveis en l'àmbit de l'abastament urbà, i a partir d'aquests valors s'ha determinat quin ha de correspondre a l'abastament domiciliari en cadascun dels estats de sequera.

D'altra banda, i pel que fa als establiments d'allotjament turístic, es considera necessari que el PES també estableixi l'equivalència dels llandars. D'acord amb la metodologia recollida a l'article 2.17 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, s'ha considerat un habitant per plaça hotelera. Els establiments d'allotjament turístic estan connectats a les xarxes de distribució en les mateixes condicions de subministrament que els domicilis (garantia de qualitat, de pressió, de servei continuat) i, tot i que no son usos purament domèstics, són tractats actualment amb la màxima prioritat d'ús per davant d'altres usos com els industrials, els agraris o ramaders. Aquest fet justifica que, en coherència amb les restriccions directes establertes per a d'altres usos, el compliment d'aquests llandars per als establiments d'allotjament turístic es pugui establir amb caràcter obligatori quan es superin les dotacions màximes establertes en el PES. La superació de les dotacions màximes en alta indica que les restriccions i estalvi no estan sent aplicats amb la intensitat necessària. En aquests casos, és coherent i proporcionat que els llandars operin com a limitacions obligatòries per als establiments d'allotjament turístic, atès que el seu consum de mitjana és superior al dels habitatges. Els establiments d'allotjament turístic tenen marge en la reducció del consum domèstic amb la conscienciació d'un ús responsable dels clients, amb la instal·lació de mecanismes estalviadors, i amb una gestió eficient. Per aquesta raó, es considera justificat que els llandars operin com a limitacions obligatòries en aquells municipis que superin les dotacions màximes durant tres mesos consecutius.

Una altra modificació que s'introdueix en el PES consisteix a adaptar-lo a les necessitats dels refugis climàtics. La temperatura mitjana anual des de la meitat del segle XX fins a l'actualitat ha augmentat a un ritme de +0,25 °C per decenni, i de 0,40 °C des del començament del mil·lenni; la temperatura màxima augmenta més que la mínima, i augmenten, pràcticament arreu, els índexs de dies càlids, d'estiu i de calor, el nombre de nits tropicals i càlides, i també l'amplitud tèrmica anual i la durada de ratxa càlida. Els impactes de les onades de calor sobre la salut són un risc alt i evident, ja que està demostrat l'increment d'hospitalitzacions i de mortalitat durant les onades de calor.

Davant aquesta realitat, l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic horitzó 2030 (ESCACC30), aprovada pel Govern de la Generalitat el 17 de gener de 2023, estableix com a mesura prioritària en l'àmbit de la salut reduir l'impacte de temperatures extremes en la salut, especialment en la dels grups de risc més vulnerables.

En conseqüència, les conseqüències evidents de les onades de calor sobre la salut de les persones fan més necessari que mai assegurar que la població més vulnerable disposi d'equipaments municipals d'ús públic per esmorteir els períodes de temperatures extremes. L'ompliment de piscines municipals amb aigua potable és, en aquest context, una evident mesura d'adaptació als impactes del canvi climàtic i salvaguarda davant la vulnerabilitat social.

Atès que les piscines queden afectades per les mesures del Pla especial de sequera en fase d'emergència 1, 2 i 3, es proposa que els plans d'emergència en situacions de sequera municipals puguin admetre el reompliment de piscines que hagin estat declarades refugis climàtics, en les quantitats indispensables per garantir la qualitat sanitària de l'aigua, sempre que mitjançant l'aplicació de mesures d'estalvi addicio-

nals, com el tancament total o parcial de les dutxes, s'aconsegueixin estalvis d'aigua equivalents al volum d'aigua emprat en el reompliment de la piscina. S'estableixen també uns criteris per tal que una piscina pugui ser declarada refugi climàtic de manera que l'equipament sigui imprescindible per garantir un espai per reduir l'efecte de les altes temperatures a la ciutadania, i que aquest equipament sigui públic i obert a la ciutadania o privat que tingui un acord amb l'Ajuntament per ser d'ús públic obert a la ciutadania.

Una altra modificació que s'introdueix en el PES és l'establiment d'un règim especial per a les instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar de titularitat privada. D'acord amb l'article 2 del text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, les aigües procedents de la dessalinització d'aigua de mar constitueixen el domini públic hidràulic.

L'ús del domini públic hidràulic en situació de sequera (incloent-hi les aigües procedents de la dessalinització d'aigua de mar) està sotmès a les normes d'explotació i mesures contemplades en el PES.

L'establiment d'un règim especial per al consum d'aigua procedent d'instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar de titularitat privada es justifica en el fet que l'aportació amb finançament privat de nous recursos hídrics procedents de dessalinització és una aportació addicional al sistema d'abastament que no compromet l'explotació racional dels recursos superficials i subterranis.

El PES inclou les normes d'explotació dels sistemes i les mesures a aplicar en relació amb l'ús del domini públic hidràulic. Les restriccions previstes en el PES tenen com a objectiu garantir l'abastament d'aigua a la població en els diferents estats de sequera. Les restriccions del PES han estat establertes atenent als recursos hídrics previstos en el moment de la seva elaboració (recursos superficials, recursos subterranis, sistemes de reutilització, i sistemes de dessalinització). Els sistemes de dessalinització previstos són de titularitat pública. No es contemplen en el PES instal·lacions de dessalinització de titularitat privada.

L'obtenció d'aigua a través d'instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar de titularitat privada constitueix una aportació addicional finançada amb fons privats, no prevista quan es va elaborar el PES, i que no compromet la resta de recursos hídrics del sistema. Per aquest motiu, resulta raonable admetre una flexibilització de les restriccions del PES de manera que els usuaris privats que assumeixen el cost d'aquestes instal·lacions puguin obtenir un tracte diferenciats que faci viable la seva inversió.

D'altra banda, es modifica el règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, per tal d'apropar el model a un sistema que es centri a sancionar l'excés de consum i prengui en consideració un període trimestral com a constitutiu de la infracció, la qual cosa permet tenir en compte la tendència en l'evolució del consum en un període més dilatat i en conseqüència modular la sanció de manera que el resultat de l'expedient sigui més ajustat a les circumstàncies concurrents. Alhora, s'introdueixen criteris específics de graduació de la sanció que permetran ajustar la quantia a les accions que estigui emprenent el municipi o la persona titular del servei per revertir la situació.

També en relació amb el règim sancionador, s'introdueix una mesura destinada a facilitar l'ajornament i/o fraccionament de pagament sense interessos de les sancions imposades a ens locals per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera.

Les disposicions contingudes en aquest Decret Llei són les mínimes i necessàries que cal adoptar per adaptar les normes d'utilització dels recursos hídrics als reptes i les noves necessitats sorgides durant l'episodi de sequera actual. Aquestes disposicions són congruents amb la finalitat perseguida de garantir l'abastament d'aigua potable a les poblacions en un context de disminució extraordinària dels recursos

disponibles com a conseqüència de la greu situació de sequera pluviomètrica i d'increment de la temperatura mitjana.

La urgència de les mesures proposades rau en la necessitat d'adaptar el marc normatiu aplicable per fer front als problemes derivats de la situació de sequera actual en previsió que persisteixi els propers mesos. En concret, és necessari disposar d'uns llindars de consum domèstic i el seu equivalent als establiments d'allotjament turístic, i que aquests es puguin aplicar a la propera temporada turística. També, en vistes a l'inici dels episodis de calor, cal preveure la situació dels refugis climàtics. Pel que fa a les instal·lacions de dessalinització de titularitat privada, atès l'interès recent manifestat per diferents sectors, i la important inversió que comporta, cal determinar al més aviat possible quin ha de ser el seu encaix en el PES i les seves restriccions, a fi d'atorgar un marc de seguretat jurídica als usuaris d'aquestes instal·lacions. Finalment, la urgència de la modificació del règim sancionador es justifica en la voluntat d'alliberar més recursos de les entitats locals que es podran dedicar a l'adopció de mesures d'estalvi.

En conclusió, la necessitat d'acció immediata per protegir la disponibilitat de les fonts de subministrament de les xarxes d'abastament d'aigua potable a la població i evitar la interrupció del subministrament d'aigua constitueix el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat que justifica que el Govern adopti aquest Decret llei, d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Per tant, en ús de l'autorització continguda a l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i d'acord amb el Govern,

Decreto

Article 1. Modificació del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera

1.1. Es modifica la lletra *f* apartat 5.3.2 del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, que resta redactat de la manera següent:

«f) Les entitats titulars de drets d'aprofitament d'aigua per a ús d'abastament urbà poden dictar limitacions de consum als seus abonats a fi d'assolir les reduccions necessàries en els consums globals del servei. Els llindars de referència a l'hora d'establir aquestes limitacions són els següents:

Situació del PES	Llindar màxim de consum d'aigua per a ús domèstic
Excepcionalitat	115 litres/persona
Emergència o emergència I	100 litres/persona
Emergència II	90 litres/persona
Emergència III	80 litres/persona

Per als establiments d'allotjament turístic oberts s'estableix l'equivalència següent:

Situació del PES	Consum d'aigua
Excepcionalitat	115 litres/plaça
Emergència o emergència I	100 litres/plaça
Emergència II	90 litres/plaça
Emergència III	80 litres/plaça

En els municipis on es superin les dotacions màximes establertes en el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera durant tres mesos consecutius, les limitacions de consum segons els llindars esmentats tindran caràcter obligatori per als establiments d'allotjament turístic que hi estiguin situats.»

1.2. S'afegeix una lletra, la g, a l'apartat 5.6.2 del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, que resta redactat de la manera següent:

«Els plans d'emergència en situacions de sequera municipals poden admetre el reompliment de piscines que hagin estat declarades refugis climàtics, en les quantitats indispensables per garantir la qualitat sanitària de l'aigua, sempre que mitjançant l'aplicació de mesures d'estalvi addicionals, com el tancament total o parcial de les dutxes, s'aconsegueixin estalvis d'aigua equivalents al volum d'aigua emprat en el reompliment de la piscina.

A aquests efectes, una piscina podrà ser declarada refugi climàtic per l'Administració local:

a) Quan en el municipi, barri o districte, l'equipament sigui imprescindible per garantir un espai per reduir l'efecte de les altes temperatures a la ciutadania.

b) Quan aquest equipament sigui públic i obert a la ciutadania o privat que tingui un acord amb l'Ajuntament per ser d'ús públic obert a la ciutadania en idèntiques condicions de preus que les piscines públiques.»

1.3. S'afegeix un nou apartat, el 5.8, al Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, que resta redactat de la manera següent:

«5.8. Les limitacions en l'ús de l'aigua establertes en els apartats anteriors no s'apliquen en la utilització d'aigua procedent d'instal·lacions de dessalinització d'aigua de mar de titularitat privada, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que l'usuari o la comunitat d'usuaris disposi de la corresponent concessió d'ús privatiu del domini públic hidràulic, sense perjudici de les autoritzacions i altres concessions demanials que siguin necessàries d'acord amb la legislació sectorial aplicable.

b) Que l'usuari o els usuaris de l'aigua la utilitzin per al manteniment de l'activitat econòmica que exerceixen i el corresponent manteniment dels llocs de treball de l'activitat.

c) Que l'usuari o els usuaris presentin un pla d'estalvi de consum d'aigua respecte del seu consum en situació de normalitat, que comporti una reducció del consum d'aigua procedent de la xarxa de subministrament domiciliari com a mínim en els percentatges de reducció que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera per al tipus d'ús de què es tracti o en el percentatge que correspongui per acomplir la dotació màxima en alta per a abastament de població que s'estableixi en compliment de l'esmentat Pla especial.

d) Que l'arribada de l'aigua al punt o punts d'utilització es faci amb un emmagatzematge periòdic de mínim set dies o bé que arribi amb la xarxa de distribució.

e) Que en el cas que es constitueixi una comunitat d'usuaris, i sigui tècnicament i econòmicament viable, s'ofereixi l'entrada a la comunitat a explotacions agrícoles o ramaderes que tinguin dificultats en el subministrament d'aigua.

Article 2. Modificació del règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera

Es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

«Règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera

29 bis 1. L'incompliment de les obligacions establertes en el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera es sanciona de conformitat amb el que preveu la legislació bàsica en matèria d'aigües, llevat de les conductes que es tipifiquen a continuació:

a) L'incompliment dels deures de comunicació previstos en el Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera, que hagin estat requerits per l'Agèn-

cia Catalana de l'Aigua, és una infracció lleu i se sanciona amb un import de fins a 10.000 euros per cada període d'absència de declaració o de declaració incompleta.

b) El lliurament de volums per a abastament de població que superin els valors màxims mensuals establerts en el Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera és una infracció administrativa lleu, greu o molt greu, en funció de l'estat de la sequera declarada, d'acord amb els llindars mensuals que estableix el quadre següent:

Situació de sequera	Qualificació de la infracció		
	Lleu	Greu	Molt greu
Alerta	Fins a 30.000 m³	Superior a 30.000 m³ i igual o inferior a 150.000 m³	Superior a 150.000 m³
Excepcionalitat	Fins a 10.000 m³	Superior a 10.000 m³ i igual o inferior a 50.000 m³	Superior a 50.000 m³
Emergència	Fins a 5.000 m³	Superior a 5.000 m³ i igual o inferior a 25.000 m³	Superior a 25.000 m³

Als efectes de determinar la comissió de la infracció, es tenen en compte els volums lliurats durant el trimestre natural. Durant aquest període se sumen els llindars mensuals establerts en el quadre anterior en funció de l'estat de la sequera. El volum resultant opera com a llindar trimestral per determinar la qualificació de la infracció.

La infracció lleu es sanciona amb multa de fins a 10.000 euros, la infracció greu amb multa d'entre 10.000,01 i 50.000 euros, i la infracció molt greu amb multa de 50.000,01 a 150.000 euros.

c) L'incompliment del deure de presentació del pla d'emergència en situació de sequera previst al Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera que hagi estat requerit per l'Agència Catalana de l'Aigua és una infracció lleu i se sanciona amb una multa de fins a 10.000 euros.

29 bis 2. Les sancions corresponents a infraccions comeses per entitats locals s'han de graduar atenent als criteris següents, sens perjudici de l'aplicació dels criteris establerts a la legislació vigent en matèria de procediment sancionador:

a) La reducció dels volums lliurats per a l'abastament de població durant el trimestre natural.

b) L'aprovació d'una ordenança sobre l'estalvi d'aigua que inclogui un règim sancionador.

c) La sol·licitud per part de l'entitat local d'una subvenció destinada a millorar l'eficiència de la xarxa de subministrament d'aigua en baixa en un termini màxim de quatre anys abans de la comissió de la infracció, sempre que aquesta sol·licitud no hagi estat inadmesa per incompliment dels requisits establerts a les bases reguladores corresponents.

d) L'execució per part de l'entitat local d'actuacions destinades a reduir el consum municipal.

e) L'aprovació per part de l'entitat local d'un pla d'inversions i obres per a la millora i optimització de la xarxa en baixa del municipi a un horitzó màxim de vuit anys.

En el cas que concorrin els criteris establerts a les lletres a) i d), l'òrgan competent ha d'imposar la sanció en el seu grau inferior.

29 bis 3. En el cas de lliurament de volums per a abastament de població que superin els màxims establerts en el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera i en el cas d'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per a abastament de poblacions previstes en aquest Pla, la persona responsable de la infracció és la titular del servei d'abastament domiciliari d'aigua a poblacions i es prenen en consideració les accions que estigui emprenent el municipi o la

persona titular del servei per revertir la situació. En cas que les entitats prestadores del servei o les entitats subministradores d'aigua incompleixin els deures de comunicació dels volums subministrats en un municipi establerts en el Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera, l'Agència Catalana de l'Aigua pot fer una estimació objectiva dels volums lliurats a fi d'aplicar el règim sancionador previst en l'apartat 1 d'aquest article.»

29 bis 4. El procediment administratiu sancionador per la comissió de les infraccions tipificades en aquest article s'ha de tramitar d'acord amb aquesta Llei i la normativa sobre procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i s'ha d'ajustar als principis establerts per la legislació vigent de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

29 bis 5. L'exercici de la potestat sancionadora correspon al director o directora de l'Agència Catalana de l'Aigua.

29 bis 6. Les infraccions i les sancions tipificades en aquest article prescriuen en els terminis i les condicions que estableix la legislació vigent de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Disposició addicional primera. Ajornament i/o fraccionament de pagament sense interessos de les sancions imposades a ens locals per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera

Els ens locals que hagin estat sancionats per l'incompliment de les obligacions establertes en el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, a l'empara del règim sancionador previst en l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, poden sol·licitar l'ajornament i/o fraccionament del seu pagament, d'acord amb la normativa vigent en matèria de recaptació. Durant el termini de l'ajornament i/o fraccionament del pagament d'aquestes sancions, no s'acrediten interessos de demora sempre que es compleixin les dues condicions següents:

- a) Que la sol·licitud de l'ajornament i/o fraccionament es presenti en qualsevol moment anterior a la finalització del termini voluntari de pagament.
- b) Que l'ajornament i/o fraccionament se sol·liciti per un termini màxim de 12 mesos a comptar a partir de la data de la sol·licitud.

Disposició addicional segona. Rang de les modificacions al Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera

Les modificacions al Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera establertes a l'article 1, es poden modificar per mitjà del mateix instrument previst amb caràcter ordinari per l'aprovació del PES.

Disposició transitòria primera. Aplicació de les limitacions de consum als establiments d'allotjament turístic situats en municipis que hagin superat les dotacions màximes durant els mesos de març, abril i maig de l'any 2024

Les limitacions de consum previstes a l'article 1.1 s'apliquen als establiments d'allotjament turístic situats en municipis que hagin superat les dotacions màximes establertes en l'esmentat Pla especial durant els mesos de març, abril i maig de l'any 2024, a partir del dia 1 de juny de 2024.

Disposició transitòria segona. Règim transitori dels expedients sancionadors

Els procediments sancionadors incoats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret llei i a l'empara del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, s'han de continuar tramitant i resoldre d'acord amb la normativa vigent en el moment de la comis-

sió dels fets o actuacions, llevat que el règim establert en el Decret llei constitueixi norma més favorable, tant pel que fa a la tipificació de la infracció com a les possibles sancions a imposar i als terminis respectius de prescripció.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 16 d'abril de 2024

Pere Aragonès i Garcia, president de la Generalitat de Catalunya; David Mascort Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Antecedents del Decret llei

1. Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per paliar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya.
2. Petició inclusió del Projecte de Decret llei a l'Ordre del dia del Govern.
3. Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent.
4. Informe jurídic.
5. Informe de la Direcció General de Pressupostos.
6. Ordre d'inserció al DOGC.
7. Certificat del secretari general del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, sobre la conformitat de la documentació.

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.40. Procediments amb relació a les institucions de la Unió Europea

3.40.02. Procediments de participació en l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat per la Unió Europea

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de decisió del Parlament Europeu i del Consell per la qual es concedeix un ajut macrofinancer al Regne Haiximita de Jordània

295-00331/13

TEXT PRESENTAT

Tramesa de la Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea del 22.04.2024
Reg. 127365 / Recepció de la proposta: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024

Asunto: Propuesta de Decisión del Parlamento Europeo y del Consejo por la que se concede una ayuda macrofinanciera al Reino Hachemí de Jordania[COM (2024) 159 final] {SWD(2024) 89 final}

En aplicación del artículo 6.1 de la Ley 8/1994, de 19 de mayo, la Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea remite a su Parlamento, por medio del presente correo electrónico, la iniciativa legislativa de la Unión Europea que se acompaña, a efectos de su conocimiento y para que, en su caso, remita a las Cortes Generales un dictamen motivado que exponga las razones por las que considera que la referida iniciativa de la Unión Europea no se ajusta al principio de subsidiariedad.

Aprovecho la ocasión para recordarle que, de conformidad con el artículo 6.2 de la mencionada Ley 24/2009, el dictamen motivado que, en su caso, apruebe su Institución debería ser recibido por las Cortes Generales en el plazo de cuatro semanas a partir de la remisión de la iniciativa legislativa europea.

Con el fin de agilizar la transmisión de los documentos en relación con este procedimiento de control del principio de subsidiariedad, le informamos de que se ha habilitado el siguiente correo electrónico de la Comisión Mixta para la Unión Europea: cmue@congreso.es

Secretaría de la Comisión Mixta para la Unión Europea

N. de la r.: La Proposta de decisió es pot consultar a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC. La documentació que l'acompanya es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

TERMINI DE FORMULACIÓ D'OBSERVACIONS

Termini: 3 dies hàbils (del 02.05.2024 al 06.05.2024).

Finiment del termini: 07.05.2024; 10:30 h.

Acord: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024.

4. Informació

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

361-00024/13

SOL·LICITUD, TRAMITACIÓ I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Sol·licitud de compareixença: Jéssica Albiach Satorres, del GP ECP (reg. 127370).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit, acord de tramitació com a sessió informativa i tramesa a la Diputació Permanent: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024.

A la Mesa de la Diputació Permanent

Jéssica Albiach Satorres, presidenta del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 172 del Reglament del Parlament, proposa la compareixença davant la Diputació Permanent següent:

Càrrec

President de la Generalitat

Motivació

La informació feta pública pels mitjans de comunicació de l'acord signat pel Govern en relació amb el macrocasino Hard Rock, projectat entre Vila-seca i Salou, el passat 27 de febrer de 2024

Finalitat

Donar explicacions sobre les motivacions d'aquest acord i perquè no es va fer arribar a la premsa amb la resta d'acords del Govern

Palau del Parlament, 24 d'abril de 2024

Jéssica Albiach Satorres, presidenta GP ECP

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

361-00025/13

SOL·LICITUD, TRAMITACIÓ I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Sol·licitud de compareixença: Xavier Pellicer Pareja, del GP CUP-NCG (reg. 127373).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit, acord de tramitació com a sessió informativa i tramesa a la Diputació Permanent: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024.

A la Mesa de la Diputació Permanent

Xavier Pellicer Pareja, portaveu adjunt del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 172 del Reglament del Parlament, proposa la compareixença davant el Ple del Parlament següent:

Càrrec
President de la Generalitat

Motivació

La informació feta pública pels mitjans de comunicació de l'acord signat pel Govern en relació amb el macrocasino Hard Rock, projectat entre Vila-seca i Salou, el passat 27 de febrer de 2024.

Finalitat

Donar explicacions sobre les motivacions d'aquest acord i perquè no es va fer arribar a la premsa amb la resta d'acords del Govern.

Palau del Parlament, 24 d'abril de 2024
Xavier Pellicer Pareja, portaveu adjunt GP CUP-NCG

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.03. Sol·licituds de sessió informativa

Sol·licitud de compareixença de la consellera de Territori davant la Diputació Permanent perquè informi sobre l'acord amb relació al projecte del Hard Rock signat el 27 de febrer

354-00356/13

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA DIPUTACIÓ PERMANENT

Presentació: Jéssica Albiach Satorres, del GP ECP (reg. 127369).

Òrgan competent: Diputació Permanent.

Admissió a tràmit: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Suplència en l'exercici de les funcions del president de la Generalitat per la vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència

330-00315/13

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 127368 / Coneixement: 24.04.2024

A la presidenta del Parlament

Molt Honorable Senyora Anna Erra i Sola

De conformitat amb el que estableix l'article 6 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant la meva absència, els dies 23 i 24 d'abril de 2024, mentre romanguí *fora* de Catalunya, exercirà la suplència en l'exercici de les funcions de la presidència de la Generalitat la vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència, senyora Laura Vilagrà Pons.

Barcelona, 22 d'abril de 2024
Pere Aragonés i Garcia, president de la Generalitat de Catalunya

Memòria de l'Oficina de Carles Puigdemont, 130è president de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 2023

334-00143/13

PRESENTACIÓ: JOSEP LLUÍS ALAY RODRÍGUEZ, RESPONSABLE
DE L'OFICINA DE L'EXPRESIDENT CARLES PUIGDEMONT

Reg. 127355 / Coneixement: Mesa de la Diputació Permanent, 24.04.2024

A la presidenta del Parlament

Benvolguda presidenta,

En compliment de l'article 7.3 de la Llei 6/2003, de 22 d'abril, de l'estatut dels expresidents de la Generalitat (modificada per la Llei 11/2015, del 29 de juny), de l'estatut dels expresidents de la Generalitat, que estableix que s'ha de publicar anualment al Portal de la Transparència de la Generalitat la memòria d'activitats dels expresidents de la Generalitat, en nom del Molt Hble. Sr. Carles Puigdemont i Casamajó i com a representant de la seva Oficina, em complau trametre la Memòria d'activitats del 2023, per tal que es publiqui al Portal de la Transparència de la Generalitat.

Atentament,

Barcelona, 17 d'abril de 2024

Josep Lluís Alay Rodríguez, responsable de l'Oficina de Carles Puigdemont

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.20. Recursos d'empara constitucional

Recurs d'empara 8238/2022-F, interposat per diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans contra els acords de la Mesa del Parlament del 28 i el 29 de setembre de 2022 sobre unes propostes de resolució admeses a tràmit

383-00011/13

ALLEGACIONES QUE FORMULA EL PARLAMENT

A la Sala Primera del Tribunal Constitucional

Rubèn Ramírez Fernández, letrado del Parlament de Catalunya, en representación y defensa de la Cámara, en cumplimiento del Acuerdo de la Mesa del Parlament de Catalunya de 27 de febrero de 2024 –según tiene acreditado ante este Tribunal mediante escrito de 4 de marzo de 2024–, y como mejor proceda en Derecho,

Expone

1. Que, el 20 de febrero de 2024, tuvo entrada en el Registro General del Parlament de Catalunya un oficio¹ del presidente del Tribunal Constitucional de 12 de febrero de 2024, dirigido a la presidenta del Parlament, por el cual se solicita, con motivo del recurso de amparo (núm. 8238-2022-F) presentado por varios diputados del Grupo Parlamentario de Ciutadans del Parlament de Catalunya, que se remita en el plazo de diez días una certificación o fotocopia adverbada íntegra del expediente administrativo relativo a los Acuerdos de la Mesa del Parlament de Catalunya de 28

1. Escrito con entrada núm. 124125 y núm. de tramitación 383-00011/13.

y 29 de septiembre de 2022. Dicho escrito se acompaña de una copia del recurso de amparo a efectos de que el Parlament, en su caso y en el plazo de diez días, se persone en el proceso constitucional.

2. Que, el 27 de febrero de 2024, la Mesa del Parlament de Catalunya acordó personarse en el proceso de amparo, encargando a los servicios jurídicos de la Cámara su representación procesal y defensa jurídica; acordó remitir al Tribunal Constitucional la documentación requerida por su Presidencia, relativa a los Acuerdos de la Mesa del Parlament de 28 y 29 de septiembre de 2022; acordó dar traslado del requerimiento del Tribunal y de la copia del recurso de amparo a los grupos parlamentarios de la Cámara, salvo el del recurrente en amparo, para que pudieran comparecer en el proceso y, por último, acordó encargar a la Secretaria General del Parlament la realización de las actuaciones necesarias para dar cumplimiento a dicho acuerdo.

3. Que, el 4 de marzo de 2024, el Parlament de Catalunya, evacuando el trámite conferido y conforme a lo solicitado mediante el oficio de la Presidencia del Tribunal Constitucional de 12 de febrero de 2024, aportó la documentación correspondiente, relativa a las actuaciones parlamentarias solicitadas y a los emplazamientos debidamente practicados a los grupos parlamentarios.

4. Que, el 26 de marzo de 2024, tuvo entrada en el Registro General del Parlament de Catalunya una diligencia de ordenación² de la secretaria de Justicia del Tribunal Constitucional de 19 de marzo de 2024, dirigida al letrado que suscribe este escrito, por la cual se le comunica que se tienen por recibidos los testimonios de las actuaciones remitidos por el Parlament, teniéndose a este órgano por personado y parte en el proceso, y se da vista de todas las actuaciones por un plazo de veinte días, al Ministerio Fiscal y a las partes personadas, para que dentro de dicho plazo puedan presentar las alegaciones que estimen convenientes.

5. Que, evacuado el trámite conferido al cual se refiere el párrafo segundo de la diligencia de la secretaria de Justicia del Tribunal Constitucional de 19 de marzo de 2024, esta representación formula las siguientes:

Alegaciones

I. Objeto del recurso de amparo

Las Ilmas. Sras. Marina Bravo Sobrino y Anna Grau Arias, y los Ilmos. Sres. Matías Alonso Ruiz, Carlos Carrizosa Torres, Joan García González y Ignacio Martín Blanco –en adelante, la parte recurrente–, diputados del Parlament de Catalunya e integrantes del Grupo Parlamentario de Ciutadans en el momento en el cual se presentó el escrito correspondiente –13 de diciembre de 2022–, han interpuesto un recurso de amparo, según se indica en el suplico de la demanda (págs. 31 a 32), contra las siguientes actuaciones del Parlament de Catalunya:

– Acuerdo de la Mesa del Parlament, de 28 de septiembre de 2022, por el cual, en el marco de la primera sesión del Debate sobre la orientación política general del Gobierno celebrado en la XIV legislatura el 27 de septiembre de 2022 (núm. tramitación. 255-00006/13)³; se admiten a trámite:

- La Propuesta de resolución titulada «1. El dia 1 d'octubre, els catalans vam decidir constituir Catalunya en un estat independent en forma de república»⁴, presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya.

- La Propuesta de resolución titulada «2. Preparem-nos»⁵, presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya.

2. Escrito con entrada núm. 127214 y mismo núm. de tramitación (383-00011/13).

3. Véase [v.] el *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* 74, serie P, de 27 de septiembre de 2022.

4. Publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* –en adelante, BOPC– 395, de 30 de septiembre de 2022, págs. 84 a 85.

5. BOPC 395, de 30 de septiembre de 2022, págs. 85 a 87.

- La Propuesta de resolución titulada «3. Expliquem-nos»⁶, presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya.

- La Propuesta de resolución titulada «3. En defensa de la República Catalana»⁷, presentada por el Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana.

- La Propuesta de resolución titulada «15. Independència per canviar-ho tot i canviar-ho tot per la independència»^{8 y 9}, presentada por el Grupo Parlamentario de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

- Acuerdo de la Mesa del Parlament, de 29 de septiembre de 2022, por el cual se desestima la petición de reconsideración presentada por el Grupo Parlamentario de Ciutadans contra el Acuerdo de la Mesa del Parlament, de 28 de septiembre de 2022, de admisión a trámite de las Propuestas de resolución relacionadas previamente.

- Decisiones y actuaciones de la Presidencia del Parlament tendentes a hacer efectivos los Acuerdos de la Mesa del Parlament, de 28 y 29 de septiembre de 2022, de admisión a trámite de las Propuestas de resolución y de desestimación de la petición de reconsideración presentada contra el primer Acuerdo, respectivamente.

La parte recurrente considera que, mediante las actuaciones que son objeto del recurso de amparo, el Parlament de Catalunya ha vulnerado su «[...] derecho fundamental a la participación en asuntos públicos en condiciones de igualdad de los diputados recurrentes reconocido en el artículo 23 CE, como consecuencia de la ilegítima e injustificada perturbación de su *ius in officium* [...]» (v. párrafo segundo del suplico); vulneración que le habría «[...] perturba[do] injustificadamente su función representativa en lo relativo al control e impulso de la acción de Gobierno» (v. último párrafo de los fundamentos de derecho). En síntesis, fundamenta dicha vulneración en el incumplimiento por parte de la Mesa del Parlament de la doctrina del Tribunal Constitucional –en adelante, TC, Alto Tribunal o, simplemente, Tribunal– sobre el alcance de las facultades de las mesas de las Cámaras en el ejercicio de sus funciones de calificación y admisión a trámite de iniciativas parlamentarias. En este sentido, defiende que, admitiendo a trámite las Propuestas de resolución que se relacionan en la demanda –y, posteriormente, no estimando la petición de reconsideración contra esa admisión a trámite–, la Mesa del Parlament ha infringido su obligación de inadmitir a trámite aquellas iniciativas que son «[...] contrarias al orden constitucional de manera palmarias y evidentes [sic]» (v. págs. 25 y 26 de la demanda), incumpliendo manifiestamente, por lo tanto, lo resuelto con carácter previo por el TC¹⁰.

Así pues, e igualmente desde una perspectiva sustantiva, la parte recurrente argumenta que las Propuestas de resolución objeto del proceso traen causa de actuaciones del Parlament de Catalunya que han sido declaradas inconstitucionales por el TC –por ejemplo, afirma que las Propuestas de resolución traen causa de la Resolución 1/XI del Parlament de Catalunya¹¹, declarada inconstitucional por la Sentencia del Tribunal Constitucional [en adelante, y según corresponda, STC o

6. BOPC 395, de 30 de septiembre de 2022, págs. 87 a 88.

7. BOPC 395, de 30 de septiembre de 2022, pág. 125.

8. BOPC 395, de 30 de septiembre de 2022, pág. 84.

9. v. Resolución 482/XIV del Parlament de Catalunya, «sobre l'orientació política general del Govern» (núm. tramitación 255-00006/13; BOPC 409, de 19 de octubre de 2022), aprobada por el Pleno del Parlament, en la reunión celebrada el 30 de septiembre de 2022, habiendo debatido las Propuestas de resolución presentadas por los grupos parlamentarios, subsiguientes al Debate sobre la orientación política general del Gobierno.

10. Textualmente, se afirma que «[...] los recurrentes [...] se vieron en la tesitura de tener que optar entre (1) atender al mandato representativo de los ciudadanos [...] para lo cual tendrían que asistir a un Pleno en el que se iban a debatir, contra la prohibición expresa de este Tribunal, unas Propuestas de Resolución manifiestamente inconstitucionales y contrarias a lo resuelto por el Tribunal Constitucional; otorgándose así una apariencia de legitimidad democrática [...] o (2) no asistir a la sesión plenaria, lo que les llevaría a tener que ausentarse del Pleno, para desvincularse de aquellas iniciativas prohibidas, desatendiendo de ese modo sus funciones [...]» (pág. 29 del recurso de amparo).

11. Resolución 1/XI del Parlament de Catalunya, «sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015» (núm. tramitación 250-00001; BOPC 7, de 9 de noviembre de 2015).

SSTC] 259/2015, de 2 de diciembre de 2015 (BOE 10, de 12 de enero de 2016). En un mismo orden de consideraciones, subraya que el objetivo de tramitar y aprobar iniciativas como las presentes Propuestas de resolución es el de «[...] eludir o ignorar la eficacia de la nulidad por inconstitucionalidad acordada por dicho Alto Tribunal [...]» (pág. 16 del recurso de amparo) con relación, básicamente, al derecho a decidir (págs. 2 y 27), al derecho a la autodeterminación (págs. 3, 16 y 28) y a la soberanía de Catalunya (págs. 3, 12, 18 a 20 y 27).

A lo largo del recurso de amparo, y como sustento de su tesis, la parte recurrente cita los pronunciamientos del TC que entiende que, adoptando los Acuerdos de 28 y 29 de septiembre de 2022, la Mesa del Parlament ha omitido –sin carácter exhaustivo, y ordenadas cronológicamente, las siguientes–: SSTC 42/2014, de 25 de marzo de 2014 (BOE 87, del 10 de abril de 2014); 259/2015, citada anteriormente; 109/2016, de 7 de junio de 2016 (BOE 170, de 15 de julio de 2016); 228/2016, de 22 de diciembre de 2016 (BOE 23, de 27 de enero de 2017); 52/2017, de 10 de mayo de 2017 (BOE 142, de 15 de junio de 2017); 90/2017, de 5 de julio de 2017 (BOE 171, de 19 de julio de 2017); 114/2017, de 17 de octubre de 2017 (BOE 256, de 24 de octubre de 2017); 124/2017, de 8 de noviembre de 2017 (BOE 278, de 16 de noviembre de 2017); 46/2018, de 26 de abril de 2018 (BOE 130, de 29 de mayo de 2018); 47/2018, de 26 de abril de 2018 (BOE 130, de 29 de mayo de 2018); 136/2018, de 13 de diciembre de 2018 (BOE 13, de 15 de enero de 2019); 98/2019, de 17 de julio de 2019 (BOE 192, de 12 de agosto de 2019); 135/2020, de 23 de septiembre de 2020 (BOE 289, de 2 de noviembre de 2020); 15/2022, de 8 de febrero de 2022 (BOE 59, de 10 de marzo de 2022); y Autos del Tribunal Constitucional –en adelante, y según corresponda, ATC o AATC– 141/2016, de 19 de julio de 2016 (BOE 196, de 15 de agosto de 2016); 170/2016, de 6 de octubre de 2016 (BOE 276, de 15 de noviembre de 2016); 24/2017, de 14 de febrero de 2017 (BOE 72, de 25 de marzo de 2017); 123/2017, de 19 de septiembre de 2017 (BOE 229, de 22 de septiembre de 2017); 124/2017, de 19 de septiembre de 2017 (BOE 229, de 22 de septiembre de 2017); y 144/2017, de 8 de noviembre de 2017 (BOE 278, de 16 de noviembre de 2017).

Asimismo, y entre otros aspectos a destacar, en la demanda de amparo se relatan los hechos que contextualizan la presunta vulneración padecida (págs. 2 a 14); se justifica, a juicio de la parte recurrente, la especial trascendencia constitucional del recurso (págs. 15 a 18) y, juntamente con la petición de amparo, mediante otrosí, se pide que se notifique la admisión a trámite del recurso de amparo a la Presidencia del Parlament de Catalunya, a los demás miembros de la Mesa, a la Secretaria General del Parlament, a la Presidencia de la Generalitat de Catalunya y a los demás miembros del Govern, advirtiéndoles de su deber de impedir cualquier iniciativa que directa o indirectamente suponga ignorar los pronunciamientos del TC (pág. 32).

II. Delimitación necesaria del objeto del recurso de amparo por incumplimiento de la carga argumental

Como cuestión previa al análisis de la presunta vulneración sufrida por la parte recurrente, y ante la falta de concreción de la demanda de amparo en este aspecto, se reputa necesario delimitar la actuación del Parlament de Catalunya contra la cual se dirigen en concreto los reproches de antijuridicidad. De este modo, de acuerdo con lo resuelto por el TC en supuestos análogos (STC 46/2023, de 10 de mayo de 2023 –BOE 139, de 12 de junio de 2023–, FJ 2, y STC 57/2023, de 23 de mayo de 2023 –BOE 150, de 24 de junio de 2023–, FJ 2), hay que excluir como objeto del proceso de amparo los apartados de las Propuestas de resolución que no han sido cuestionados –en palabras del Alto Tribunal, por el «incumplimiento de la carga argumental», exigible en todos los procesos ante este Tribunal, de conformidad con el artículo 85.1 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional [en adelante, LOTC]¹²; *mutatis mutandis*, v. también el artículo 33.1 de la LOTC,

12. Según este precepto, «[l]a iniciación de un proceso constitucional deberá hacerse por escrito fundado en el que se fijará con precisión y claridad lo que se pida».

en cuanto alude a la concreción exigible en el momento de formular el recurso¹³— y, por lo tanto, convenir que los apartados a los cuales se refiere expresamente la parte recurrente en su escrito, y respecto de los cuales se planteó la petición de reconsideración, son precisamente los que han de constituir el objeto de este proceso constitucional (STC 69/2021, de 18 de marzo de 2021 —BOE 97, de 23 de abril de 2021—, FFJJ 2 y 3), con exclusión de todos los demás.

Por consiguiente, a criterio de esta parte, se debería circunscribir el objeto del proceso, con relación al Acuerdo de la Mesa del Parlament de 28 de septiembre de 2022, a los apartados y a los fragmentos siguientes:

— Del apartado 1 de la Propuesta de resolución titulada «1. El día 1 d'octubre, els catalans vam decidir constituir Catalunya en un estat independent en forma de república», el fragmento:

«[...] Va ser, en conseqüència, un referèndum legal i legítim, així com el resultat a favor de convertir Catalunya en un estat independent en forma de república. Un referèndum que legitima la unilateralitat i la desobediència per tal d'assolir un escenari de resolució democràtica del conflicte i, assolir la independència i construir la república. [...]»

— El apartado 1; la letra *a* del apartado 3; los apartados 4 y 6, y la letra *b* del apartado 7, todos ellos de la Propuesta de resolución titulada «2. Preparem-nos»:

«1. El Parlament de Catalunya insta el govern perquè les diferents conselleries, desenvolupant les competències pròpies, segueixin desplegant plans específics per tal de reduir la dependència de les estructures polítiques i econòmiques de l'Estat espanyol, a augmentar la sobirania de Catalunya en tots els camps, i a preparar-nos per exercir el dret a l'autodeterminació. [...]»

3. El Parlament insta la Conselleria d'Economia i Hisenda a:

a) enfortir la sobirania econòmica, fiscal i financera de la Generalitat de Catalunya preparant l'Agència Tributària de Catalunya per recaptar tots els impostos, així com generant les millors condicions per al retorn de la Generalitat de Catalunya als mercats financers que li permeti reduir la dependència del Fons de Finançament de l'Estat. [...]

4. El Parlament de Catalunya constata, en base al context polític actual i la situació de vulneració sistemàtica de drets, la necessitat imperant que el Departament d'Acció Exterior i Govern Obert de la Generalitat disposi de la capacitat i dels recursos per actuar amb veu pròpia al món, desenvolupant una visió de l'acció exterior des de l'òptica catalana que ens situï com a socis fiables i de prestigi, i alhora seguir treballant per trobar aliats internacionals que ens reconeguin com a un nou Estat el dia que esdevinguem independents. [...]

6. El Parlament insta la Conselleria de Drets Socials a iniciar el desplegament de l'Agència Catalana de Protecció Social, perquè pugui organitzar i gestionar els recursos que integren el sistema de serveis socials i els que en un futur li siguin atribuïts, i recaptar tota mena de contribucions, quotes i altres quantitats que hagin d'ésser pagades per conceptes relacionats amb la protecció social, d'acord amb la Llei 21/2017, de 20 de setembre.

7. El Parlament de Catalunya insta el Govern de Catalunya a: [...]

b. posar les bases organitzatives per la preparació d'un eventual procés constituent per assegurar la participació de tota la societat catalana que s'hi senti interessada.»

— Del apartado 7 de la Propuesta de resolución titulada «3. Expliquem-nos», el fragmento:

«7. El Parlament de Catalunya reconeix la tasca d'internacionalització de la realitat nacional de Catalunya que realitzen el Govern de la Generalitat —sota l'impuls i el lideratge del Departament d'Acció Exterior i Govern Obert— [...]»

13. STC 34/2023, de 18 de abril de 2023 (BOE 121, de 22 de mayo de 2023), FJ 2.

– Los apartados 3 y 4 de la Propuesta de resolución titulada «3. En defensa de la República Catalana»:

«3. El Parlament reconeix el Referèndum de l'1 d'octubre com una fita clau en la defensa de democràcia i l'autodeterminació del poble de Catalunya i es reafirma en què els valors de l'1O, així com el 3O, com són l'empoderament ciutadà, la complicitat entre institucions i ciutadania, la capacitat mobilitzadora, l'estratègia compartida i la fermesa en la defensa de les urnes i la democràcia, marquen la direcció a seguir per construir definitivament la República Catalana.

4. És per tot això, que el Parlament de Catalunya manifesta el compromís inequívoc per treballar i assolir la República Catalana a través de l'exercici democràtic.»

– Los apartados 2 y 4 del inciso «I, en conseqüència, insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a: [...]» de la Propuesta de resolución titulada «15. Independència per canviar-ho tot i canviar-ho tot per la independència»:

«2. Actuar amb sobirania, més enllà dels límits constitucionals i estatutaris, i més enllà de les restriccions imposades per les institucions polítiques i judicials de l'Estat, en la garantia dels drets socials bàsics de la majoria de la població: habitatge, subministraments bàsics, alimentació, transport, comunicacions, salut, educació i cultura. [...]

4. No cooperar en l'estabilització de les institucions de l'Estat i rebutjar l'Agenda del Retrobament proposada pel Govern Espanyol i avalada per les organitzacions patronals, i encetar un nou cicle polític de conflicte i ruptura amb l'Estat en la defensa del dret a l'autodeterminació, l'amnistia i els drets socials de la població catalana.»

En cuanto al Acuerdo de la Mesa del Parlament de 29 de septiembre de 2022, y como es lógico, se debe acotar el objeto del proceso a la desestimación de la petición de reconsideración presentada por el Grupo Parlamentario de Ciutadans del Parlament de Catalunya, cuyos diputados se corresponden con la parte recurrente.

Por último, en atención a la inexistencia de alegación alguna respecto de la impugnación de las decisiones y actuaciones de la Presidencia del Parlament tendentes a hacer efectivos los Acuerdos de la Mesa del Parlament de 28 y 29 de septiembre de 2022, y dado que no es misión del Tribunal reconstruir las demandas de oficio ni tampoco suplir las razones del recurrente –entre las más recientes, SSTC 34 [FJ 2], 46 [FJ 2] y 57/2023 [FJ 2]–, este Tribunal debería excluir del enjuiciamiento dichas decisiones y actuaciones. De lo contrario, si no media un «pormenorizado análisis de las cuestiones que se suscitan», se impediría a esta parte compareciente ejercer con efectividad su derecho de defensa –STC 34/2023, FJ 2, con cita de las SSTC 118/1996, de 27 de junio de 1996 (BOE 182, de 29 de julio de 1996), FJ 2; 152/2017, de 21 de diciembre de 2017 (BOE 15, de 17 de enero de 2018), FJ 1, y 65/2020, de 18 de junio de 2020 (BOE 196, de 18 de julio de 2020), FJ 9.

III. Doctrina aplicable al caso

Según se apuntaba en líneas anteriores, del recurso de amparo se infiere con claridad que la parte recurrente imputa la lesión que alega haber sufrido a la Mesa del Parlament de Catalunya, por el hecho de haber admitido a trámite –y, ulteriormente, haber desestimado la petición de reconsideración correspondiente– unas propuestas de resolución cuyo contenido estaba en frontal contradicción, materialmente hablando, con lo resuelto por el Alto Tribunal en diversas resoluciones; lo que habría comportado, por ende y al mismo parecer de quien recurre en amparo, una infracción de la doctrina constitucional sobre el alcance de las facultades de las mesas de la Cámaras en el ejercicio de calificación y admisión a trámite de iniciativas parlamentarias –doctrina que estima aplicable al caso de autos.

Es por ello que esta representación considera menester, (1) en primer lugar, traer a colación dicha doctrina, exponiendo cuáles son los requisitos que se entiende que

deben concurrir en un caso como el que se enjuicia para considerar que una actuación de un órgano parlamentario, como es la mesa de una cámara legislativa, pudiera estar apartándose de la doctrina en cuestión; todo esto con el objetivo de, (2) en segundo lugar, y aplicando aquellos requisitos al presente caso –confrontando la doctrina jurisprudencial con el contenido material de los fragmentos de las Propuestas de resolución–, negar que la Mesa del Parlament, con su modo de actuar –admitiendo a trámite las iniciativas cuestionadas y desestimando la queja correspondiente con posterioridad–, haya transgredido en modo alguno esta doctrina constitucional, oponiéndose frontalmente a todas las pretensiones de la parte recurrente, por entender que no se dan los requisitos necesarios para que el Tribunal estime que se ha producido una vulneración del derecho fundamental reconocido en el artículo 23 de la Constitución española –en adelante, CE.

III.1. Doctrina sobre el alcance de las facultades de las mesas de la Cámaras en el ejercicio de calificación y admisión a trámite de iniciativas parlamentarias

En su jurisprudencia más reciente sobre la materia –v., entre otras, STC 24/2022, de 23 de febrero de 2022 (BOE 72, de 25 de marzo de 2022), en la cual se compendia esta doctrina, y a la cual se remite la STC 46/2023–, el TC recuerda que, en el ejercicio de sus funciones de calificación y admisión a trámite de iniciativas parlamentarias, las facultades de las mesas de las cámaras (FJ 3, letra a):

«[...] [L]o son sobre todo a efectos de controlar la regularidad jurídica y la viabilidad formal o procesal de las iniciativas presentadas, de modo que las mesas no deben, con carácter general, inadmitir propuestas o proposiciones a causa de la supuesta inconstitucionalidad de su contenido, pues ello infringiría el derecho fundamental de sus impulsores (art. 23.2 CE).

Dicho de otro modo, en «el contenido del derecho enunciado en el art. 23.2 CE no se encuentra lo que habría que llamar ‘derecho fundamental a la constitucionalidad’ de las iniciativas parlamentarias o, incluso, de los acuerdos o normas a que aboquen», pues tal contenido «no solo difuminaría los contornos del derecho instituido en aquel precepto, sino que alteraría al propio tiempo la propia configuración del recurso de amparo e incluso, acaso, el entero sistema de nuestra jurisdicción constitucional» (SSTC 107/2016, FJ 3, 108/2016, FJ 3, y 109/2016, FJ 4, todas ellas de 7 de junio; 46/2018, FJ 4, y 128/2019, FJ 2, entre otras).»

Dicha doctrina, de aplicación generalizada y, como no podría ser de otra manera, favorable a la admisibilidad irrestricta de las iniciativas parlamentarias, singularmente deja paso a situaciones en las cuales las mesas tienen la facultad de inadmitir aquellas mismas iniciativas, siempre que se den ciertas circunstancias (FJ 3, letra b):

«Esta regla general lo es sin perjuicio de que las mesas puedan inadmitir a trámite, sin daño para el derecho fundamental protegido por el art. 23.2 CE, las propuestas o proposiciones cuya contradicción con el Derecho o inconstitucionalidad sean «palmarias y evidentes» (SSTC 124/1995, de 18 de julio, FJ 2; 10/2016, de 1 de febrero, FJ 4; 47/2018, FJ 5; 96/2019, FJ 6, y 115/2019, FJ 6). Ahora bien, como acaba de indicarse, este supuesto, que se refiere únicamente a la facultad de la mesa de rechazar iniciativas parlamentarias, es excepcional, de modo que solo en aquellos casos en los que la contradicción con la Constitución sea clara e incontrovertible podrá inadmitirse la iniciativa parlamentaria por este motivo sin vulnerar por ello el derecho al ius in officium de los parlamentarios que la promueven (STC 128/2019, FJ 2, por todas).

Tratándose por tanto de una facultad de la mesa de la cámara, debe tenerse en cuenta que en aquellos supuestos en los que la mesa admita a trámite una iniciativa que pudiera reputarse contraria a la Constitución, «esta decisión no podrá, en principio, considerarse lesiva del derecho al ius in officium de los parlamentarios aunque incurra en evidentes infracciones constitucionales (SSTC 107/2016,

FJ 3; 108/2016, FJ 3, y 109/2016, FJ 4), pues, por manifiestas que sean las vulneraciones de la Constitución que pueda contener, su admisión a trámite ni impide a los parlamentarios el ejercicio de su cargo público ni conlleva una restricción del mismo, ya que, como regla general, la inconstitucionalidad de la iniciativa admitida a trámite no incide en el ejercicio de sus funciones representativas» (SSTC 46/2018, FJ 4, 96/2019, FJ 6, y 128/2019, FJ 2).»

Ahora bien, el TC distingue un tercer supuesto, aquel en el cual las mesas ya no solamente disponen de la facultad –entendida como posibilidad de actuar, que no obligación– de inadmitir una iniciativa por entender que se produce una contradicción palmaria y evidente, ya sea de derecho o con la CE; sino que esa facultad se transforma en una obligación y, concretamente, lo hace en una obligación de inadmitir a trámite cualquier «[...] iniciativa parlamentaria [que] constituya un incumplimiento manifiesto de lo resuelto por el Tribunal Constitucional», sobre la base de lo siguiente (FJ 3, letra c):

«Todos los poderes públicos, incluidos los órganos de las cámaras legislativas, están obligados «al cumplimiento de lo que el Tribunal Constitucional resuelva» (art. 87.1 LOTC), al ser esta «la consecuencia obligada de la sumisión a la Constitución de todos los poderes públicos (art. 9.1 CE)» (SSTC 185/2016, de 3 de noviembre, FJ 10; 46/2018, FJ 5; 47/2018, FJ 6 y 96/2019, FJ 6; también AATC 123/2017, de 19 de septiembre, FJ 8, y 6/2018, de 30 de enero, entre otras resoluciones). El debido respeto a las resoluciones del Tribunal Constitucional y, en definitiva, a la Constitución, que incumbe a todos los ciudadanos y cualificadamente a los poderes públicos, veda a la mesa que admita a trámite una iniciativa parlamentaria que de forma manifiesta incumpla el deber de acatar lo decidido por el Tribunal Constitucional [SSTC 46/2018, FJ 5; 47/2018, FJ 6; 96/2019, FJ 6; 115/2019, FJ 6; 128/2019, FJ 2, y 184/2021, de 28 de octubre, FJ 11.5.3 b)].

El incumplimiento del obligado respeto a lo resuelto por el Tribunal Constitucional por parte de la mesa de la cámara tiene una incidencia directa en el *ius in officium* de los parlamentarios, pues si estos participan en la tramitación de una iniciativa que contraviene de modo manifiesto un pronunciamiento de este tribunal, infringen también el deber de acatar la Constitución (art. 9.1 CE) y de cumplir lo que el Tribunal Constitucional resuelva (art. 87.1 LOTC). Por el contrario, si cumplen su deber constitucional de respetar lo decidido por este tribunal y no participan en ese procedimiento parlamentario están desatendiendo las funciones representativas inherentes a su cargo. Disyuntiva que en el caso que nos ocupa ponen de relieve tanto los recurrentes como el Ministerio Fiscal y que, como hemos dicho en la STC 46/2018, FJ 5, y reiterado en las SSTC 128/2019, FJ 2, y 184/2021, FJ 11.5.3 b), «supone condicionar el ejercicio de este derecho fundamental a que los parlamentarios violen el referido deber constitucional y esta condición no puede entenderse conforme con el art. 23.2 CE, que garantiza a los cargos públicos el legítimo ejercicio de sus funciones», toda vez que la participación en ese procedimiento parlamentario, aunque sea para votar en contra de la propuesta contraria a lo resuelto por el Tribunal Constitucional, supondría otorgar a la actuación de la cámara una apariencia de legitimidad democrática que no cabe atribuirle sin menoscabar su propia función constitucional.

Por ello, la salvaguarda de los bienes constitucionales protegidos conlleva que la tramitación de iniciativas que incumplan manifiestamente las decisiones del Tribunal Constitucional vulnera no solo el art. 87.1 LOTC y el art. 9.1 CE, sino también el art. 23 CE, pues en relación con esa concreta iniciativa los parlamentarios no podrían ejercer legítimamente las funciones representativas propias de su cargo (SSTC 46/2018, FJ 5; 128/2019, FJ 2, y 184/2021, FJ 11.5.3 b)].

Por último, para poder apreciar que la mesa de la cámara, al admitir a trámite una iniciativa, ha incumplido el deber de acatar lo resuelto por este tribunal (arts. 9.1 CE y 87.1 LOTC), lo determinante –como dijimos en la STC 184/2021,

que cita otras anteriores y más recientemente en la STC 15/2022, de 8 de febrero, FJ 3— es que en tal decisión de admitir a trámite la iniciativa concurren dos elementos: a) que la decisión de admisión conlleve incumplir lo previamente resuelto por este tribunal y b) que la mesa sea consciente de que al tramitarla está incumpliendo su deber constitucional de acatar lo resuelto por este tribunal, esto es, que la mesa tramite la iniciativa a sabiendas de que existe una resolución de este tribunal que impide darle curso. «Así sucede, entre otros supuestos, en los casos en los que la resolución contenga una expresa decisión de la que se derive esa consecuencia (por ejemplo, traiga causa de un acto o una norma cuya eficacia se encuentre suspendida al amparo del art. 161.2 CE o infrinja una medida cautelar o cualquier otro pronunciamiento que este tribunal haya podido adoptar en el ejercicio de su jurisdicción), o cuando esa iniciativa parlamentaria sea aplicación de un acto o norma anterior que haya sido declarado inconstitucional» [SSTC 46/2018, FJ 6; 96/2019, FJ 6; 115/2019, FJ 7; 128/2019, FJ 2, y 184/2021, FJ 11.5.3 b)].»

Así las cosas, y de conformidad con este último fragmento doctrinal, para que una mesa de una cámara legislativa esté obligada a inadmitir a trámite una iniciativa, han de concurrir —eso es, cumulativamente— los dos elementos a los que alude el Alto Tribunal: considerando lo que podría denominarse su vertiente sustantiva o de fondo, (1) que la actuación del órgano parlamentario comporte un incumplimiento de lo previamente resuelto por el TC, y que, desde una óptica subjetiva del órgano parlamentario interviniente, (2) se sea consciente de que se está incumpliendo un deber constitucional.

En el mismo pronunciamiento en el que se resume esta doctrina (STC 24/2022, FJ 2), ejemplificativamente —dado que se utiliza la expresión «entre otros supuestos»—, el TC enumera algunos casos en los que considera que el órgano parlamentario está obligado a inadmitir una iniciativa: (a) cuando la iniciativa de la que se trata traiga causa de actos o normas cuya eficacia se encuentre suspendida; (b) cuando infrinja una medida cautelar; (c) cuando contravenga cualquier pronunciamiento del mismo Tribunal, o (d) cuando aplique un acto o norma anterior declarado inconstitucional.

Analizando los últimos casos enjuiciados en los cuales se aprecia una vulneración del derecho establecido en el artículo 23 CE —en ambas vertientes del derecho subjetivo, es decir, tanto por lo que se refiere al derecho a ejercer funciones representativas (apartado 2), como al de participación de la ciudadanía a través de aquellos representantes (apartado 1)— por haber admitido a trámite propuestas de resolución cuyo contenido suponía un incumplimiento de lo acordado por el TC —SSTC 15 y 24/2022, y 46 y 57/2023—, se pueden observar distintos aspectos que se han tomado en consideración para que se decidiera otorgar el amparo:

- (I) El hecho de que la parte recurrente en amparo —o incluso otros diputados de la Cámara— haya advertido del presunto incumplimiento en sede parlamentaria, especialmente mediante la emisión de votos contrarios a la admisión a trámite de la iniciativa o mediante la oportuna presentación de una petición de reconsideración (SSTC 15/2022, FJ 4; 24/2022, FJ 5; 46/2023, FJ 6, y 57/2023, FJ 3).

- (II) Que el eventual incumplimiento sea advertido, previamente —respecto del momento en el cual se adopta la decisión que vulnera el derecho cuya tutela se pretende— por alguno de los miembros de la mesa (STC 15/2022, FJ 4; 24/2022, FJ 5, y 57/2023, FJ 3).

- (III) Que sobre el mismo contenido de la iniciativa que se impugna, y que con posterioridad ha sido incluido en una resolución —es decir, en un acto definitivo adoptado por el órgano plenario de la Cámara—, haya recaído una sentencia que declare, aunque sea parcialmente, la inconstitucionalidad de la misma —incluso si ésta última es posterior al momento en el que se inició el proceso de amparo— (SSTC 15/2022, FJ 4, y 24/2022, FJ 5).

– (IV) Que el TC haya requerido al Parlament –a través de su Presidencia y al resto de miembros de la Mesa, como también a la Secretaría General de la Cámara– para que se abstenga de realizar cualquier actuación tendente a dar cumplimiento a un contenido anulado, así como del deber de impedir o paralizar cualquier iniciativa que, directa o indirectamente, pretenda o suponga eludir o ignorar la nulidad acordada (SSTC 24/2022, FJ 5, y 46/2023, FJ 6).

– (V) Que la Secretaría General y/o los servicios jurídicos del Parlament hayan manifestado la posibilidad de que la actuación parlamentaria pueda contrariar lo resuelto previamente por el TC (SSTC 24/2022, FJ 5, y 57/2023, FJ 3).

– (VI) El tiempo transcurrido entre el momento en el que el TC dicta una sentencia por la cual declara la inconstitucionalidad de un acto y el momento en el que se da virtualidad al contenido –relacionado materialmente con aquel acto inconstitucional– que se reitera posteriormente, y que viene a suponer un incumplimiento de lo resuelto por el TC (STC 46/2023, FJ 6, la cual cita la STC/2019, de 16 de octubre de 2019 –BOE 279, de 20 de noviembre de 2019–).

– (VII) Que contra la iniciativa –cuyo contenido se cuestiona– se hayan presentado incidentes de ejecución –y que, por lo tanto, resten pendientes de resolverse en el momento en el que se dicta la sentencia que pone fin al proceso de amparo (STC 57/2023, FJ 6).

– (VIII) En relación con el punto anterior, que el TC haya suspendido la vigencia del mismo contenido del acto al cual se atribuye la vulneración de un derecho fundamental (STC 57/2023, FJ 6).

III.2. Aplicada la doctrina al caso, la actuación de la Mesa del Parlament fue ajustada a derecho, por lo que no se vulneró el ius in officium de los diputados

Una vez descrita la doctrina jurisprudencial a la cual la parte recurrente se acoge para fundar el recurso de amparo, y subsumiendo el caso de autos en dicha doctrina, hay que concluir, sin lugar a dudas –y según ya se anticipaba en este mismo escrito–, que la actuación de la Mesa del Parlament –materializada a través de los Acuerdos de 28 y 29 de septiembre de 2022– fue totalmente ajustada a derecho y, por esta misma razón, no vulneró de ningún modo los derechos de la parte recurrente.

En efecto, cabe llegar a tal conclusión porque de la actuación de la Mesa del Parlament no se puede deducir la concurrencia de los dos elementos que el TC estima exigibles para que se produzca un incumplimiento de lo previamente resuelto por este Tribunal. Contrariamente a lo que aduce la parte recurrente, y en cuanto al contenido de las Propuestas de resolución admitidas a trámite, ninguno de los apartados de dichas iniciativas parlamentarias contraviene ningún pronunciamiento del TC –ausencia del primer elemento, relativo al contenido eventualmente disconforme–; mientras que, en cuanto al aspecto conductual del órgano parlamentario al admitir a trámite las Propuestas de resolución, del modo de proceder de la Mesa tampoco se puede colegir que actuara a sabiendas de que estaba incurriendo en un «grave ilícito constitucional» (entre muchas otras, SSTC 46 [la cual, a su vez, se remite a las SSTC 46/2018 y 115 y 128/2019] y 57/2023) –ausencia del segundo elemento, relativo a la supuesta consciencia con la cual actuó el órgano de la Cámara.

Lo que se acaba de argumentar es plenamente trasladable, en bloque, a todos los apartados de las Propuestas de resolución cuyo contenido se reputa –y, cabe insistir, a juicio de esta representación, indebidamente– inconstitucional por la parte recurrente; si bien, atendiendo a las diferencias observables entre ellas –tanto al fondo como a la coyuntura específica en las que se aprobaron–, y en pro de defender de manera más idónea los intereses del Parlament de Catalunya, se cree necesario analizarlas separadamente, refutando una por una las razones que la parte recurrente utiliza en cada momento para sostener su demanda de amparo.

– El apartado 1 de la Propuesta de resolución titulada «1. El día 1 d'octubre, els catalans vam decidir constituir Catalunya en un estat independent en forma de república» no es contrario a ningún pronunciamiento del TC

Obviando los alegatos genéricos de inconstitucionalidad contenidos en varios apartados del recurso de amparo –es decir, aquellos por los cuales se advierte de una supuesta inconstitucionalidad global de todas las Propuestas de resolución sin especificar qué apartados o incisos de éstas se consideran incompatibles con pronunciamientos concretos del TC (en este sentido, v., por ejemplo, la pág. 15 del recurso); alegatos que, por este motivo, no pueden ser rebatidos jurídicamente como sería debido por esta representación, justamente por aquella indefinición, con lo cual deberían ser descartarlos del debate, so pena de provocar indefensión a las demás partes intervinientes en el proceso (v. STC 34/2023, FJ 2, citada previamente en este mismo escrito)–; en la pág. 18 del recurso de amparo, se afirma que este apartado 1 y, más concretamente, el inciso «[...] [v]a ser, en conseqüència, un referèndum legal i legítim [...] assolir la independència i construir la república [...]», es contrario a las SSTC 42/2014, 259/2015, 228/2016 y 114/2017. No es posible admitir esta tesis.

A diferencia de lo que sucedía en la Resolución 5/X del Parlament de Catalunya, «per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya»¹⁴, mediante este apartado no se reconoce ningún principio de «Soberanía», en los términos declarados por el TC en el apartado primero del fallo de la STC 42/2014; es más, ni tan siquiera se alude al «derecho a decidir de los ciudadanos de Cataluña», al cual hace referencia la misma STC 42/2014, esta vez en su apartado segundo del fallo. En consecuencia, el apartado en cuestión no guarda ningún vínculo con este pronunciamiento constitucional.

Por su parte, la STC 259/2015, que declara la inconstitucionalidad y nulidad de la Resolución 1/XI del Parlament de Catalunya, «sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015»¹⁵; podría convenirse que sienta jurisprudencia sobre el hecho de que es incompatible con la CE que se pretenda iniciar un proceso, como el que se describía en la Resolución mencionada, sin que previamente se reforme la CE para permitirlo. Pues bien, el apartado 1 de la Propuesta de resolución tampoco contradice este último pronunciamiento, ya que de aquél no se infiere la voluntad de acometer actuación alguna que dé paso a un nuevo proceso político, ni tampoco se excluye la posibilidad de reformar la CE.

En el caso de la STC 228/2016, ésta tan sólo declaró la inconstitucionalidad –y, con ello, su nulidad– del inciso «el reconocimiento del derecho a decidir de los pueblos» y de la expresión «Diplomacia pública de Cataluña» de la Ley del Parlament de Catalunya 16/2014, de 4 de diciembre, de acción exterior y de relaciones con la Unión Europea; a la vez que declaró conforme a la CE, siempre que se interpretase en los términos establecidos por la propia Sentencia, un conjunto de expresiones e incisos de la Ley concernida. Considerando este fallo, hay que descartar de nuevo que el apartado 1 de la Propuesta de resolución pueda vincularse materialmente con un pronunciamiento del TC y, específicamente, con esta STC 228/2016, sin que quepa apreciar, en definitiva, ninguna incompatibilidad constitucional.

Aunque pudiera defenderse –como así lo hace la parte recurrente– que el apartado 1 de la Propuesta de resolución trae causa de la STC 114/2017, tampoco procede llegar a tal conclusión: por medio de dicha Sentencia se anuló la Ley del Parlamento de Cataluña 19/2017, de 6 de septiembre, denominada «del referéndum de autodeterminación», disposición normativa que, a grandes rasgos, regulaba un referéndum de autodeterminación y lo convocaba. Por el contrario, el apartado que se cuestiona no puede interpretarse en ningún caso como una declaración de voluntad política que se oponga al pronunciamiento del TC sobre ello, básicamente porque de la literali-

14. Núm. tramitación 250-00059/10 y 250-00060/10; BOPC 13, de 24 de enero de 2013.

15. Núm. tramitación 250-00001; BOPC 7, de 9 de noviembre de 2015.

dad de su contenido –ni tan siquiera de modo implícito– no se intuye ni un ápice de intencionalidad dirigida a dar virtualidad a lo que establecía la Ley 19/2017.

De esta manera, e interpretando como es debido la doctrina constitucional que se estima aplicable en el supuesto de autos, al parecer de esta representación, lo que en puridad se debe tener en cuenta en estos casos –esto es, para discernir si existe contradicción o no entre un pronunciamiento constitucional y el contenido de una iniciativa parlamentaria (cuya admisibilidad a trámite se somete al escrutinio y decisión del órgano parlamentario)– es que de la iniciativa en cuestión se infiera indubitadamente una manifestación parlamentaria que, obviando de manera patente lo resuelto por el Alto Tribunal, pretenda que de aquélla se deriven efectos o consecuencias jurídicos objetivamente constatables en el plano parlamentario –que, obviamente, sean incompatibles con la jurisprudencia constitucional que se toma como referencia. De lo contrario, todas las manifestaciones que no reúnan estas características, y que, por lo tanto, se sitúen fuera de estos lindes –a modo de resumen, todas aquellas iniciativas que realmente no tengan el carácter idóneo para provocar en potencia una situación cuyo resultado [por sus eventuales efectos o consecuencias] contraríe sin matices lo resuelto por el TC–, ha de enmarcarse necesariamente en el ámbito del ejercicio de la libertad de expresión de los diputados, la cual, como es sabido, está especialmente protegida en el ámbito parlamentario (por todas, v. Sentencia del Tribunal Europeo de Derechos Humanos de 17 de mayo de 2016, asunto Karácsony y otros c. Hungría; demandas núm. 42461/13 y 44357/13); foro donde los parlamentarios –igualmente huelga recordarlo– gozan de inviolabilidad para manifestar sus opiniones (art. 71.1 CE; arts. 57.1 del Estatut d'Autonomia de Catalunya y 21 del Reglament del Parlament de Catalunya).

Siguiendo este mismo hilo argumental, y por múltiples razones, no cabe duda de que se impone de manera natural una obligación de aplicar esta doctrina con carácter especialmente restrictivo, so pena de lesionar el *ius in officium* de los diputados proponentes, como el mismo TC advierte al exponer su propia doctrina (STC 24/2022, FJ 3, citada previamente), en aras a impedir que se produzca el conocido –e especialmente indeseable cuando se trata de ejercer derechos políticos– como *chilling effect* –efecto escalofrío, disuasorio o de desaliento¹⁶. Este efecto está estrechamente vinculado al imperativo democrático consistente en no sustraer del debate público temas especialmente transcendentales para la propia configuración del estado de derecho¹⁷. A fin de cuentas, también debe imperar una aplicación taxativa de la doctrina antedicha en aplicación del «[...] principio de interpretación más favorable a la eficacia de los derechos fundamentales, que ha sido afirmado por este tribunal también en relación con el artículo 23.2 CE [...]» (STC 96/2022, de 12 de julio de 2022 –BOE 195, de 15 de agosto de 2022–, FJ 4, la cual se hace eco de las SSTC 177/2002, de 14 de octubre de 2002 –BOE 271, de 12 de noviembre de 2002– FJ 3; 40/2003, de 27 de febrero de 2003 –BOE 63, de 14 de marzo de 2003–, FJ 2; 23/2015, de 16 de febrero –BOE 64, de 16 de marzo de 2015–, FJ 3, y 47/2018, de 26 de abril de 2018 –BOE 130, de 29 de mayo de 2018–, FJ 4).

La iniciativa parlamentaria analizada, lejos de pretender vehicular un posicionamiento político que pudiera entrar en conflicto con aquella Sentencia, ni aún menos que proyecte dar continuidad –ya sea en un plano meramente dialéctico, ya sea en un hipotético plano jurídico– a lo que establecía la Ley 19/2017 –no se vislumbra ningún tipo de afán regulatorio de un supuesto referéndum de autodeterminación–, se enmarca sin excesiva dificultad en el terreno del intercambio de ideas, propio del debate parlamentario. Ante el contexto descrito, donde falta esa conexión necesaria –en los términos expuestos– entre la STC 114/2017 y el apartado 1 de la Propuesta de resolución, resulta inasumible entender –en cuanto al primer elemento, sustanti-

16. Como sentencia de referencia sobre la materia, v. STC 140/2016, de 21 de julio de 2016 (BOE 196, de 15 de agosto de 2016), FJ 11.

17. Voto particular formulado con motivo de la STC 46/2023, y que cita el ATC, de 20 de abril de 2004 –ECLI:ES:TC:2004:135A.

vo o de fondo (1) que debe concurrir para que opere en el caso de autos la doctrina constitucional traída a discusión— que dicha propuesta contravenga la jurisprudencia concreta a la cual se refiere la parte recurrente.

Igualmente, debe llegarse a la misma conclusión en cuanto a la existencia del segundo elemento, subjetivo (2), asimismo imprescindible para que el órgano de una cámara legislativa, admitiendo a trámite una propuesta parlamentaria, pueda incurrir en un quebranto constitucional. En efecto, de las circunstancias que rodean el caso —extraíbles del expediente remitido a este Tribunal— tampoco es posible deducir que la Mesa del Parlament actuara con la consciencia suficiente de que, con la adopción de los Acuerdos de 28 y 29 de septiembre de 2022 —lógicamente, respecto del apartado 1 de la Propuesta de resolución «1. El día 1 d'octubre [...]», presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya—, pudiera estar incumpliendo lo previamente resuelto por el TC. Así se confirma si se confrontan, por un lado, los distintos aspectos —enumerados en el apartado III.1 de este escrito— que este Tribunal ha considerado en su jurisprudencia más reciente —precisamente, para determinar que se ha vulnerado el derecho establecido en el artículo 23 CE, en su doble vertiente ya descrita—, con, por el otro lado, el escenario fáctico en el que se produjeron los hechos objeto de enjuiciamiento:

– El apartado 1 de la Propuesta de resolución no ha sido suspendido, en aplicación del artículo 161.2 CE, por el TC, ni íntegramente, ni tan siquiera parcialmente; ni cuando la Mesa del Parlament acordó su admisión a trámite, ni tampoco con posterioridad. Ultra, en el mismo marco del Debate sobre la orientación política general del Gobierno y, en concreto, en la sesión del Debate que tuvo lugar el 30 de septiembre de 2022 (v. pie de pág. núm. 9), se aprobó la Resolución 482/XIV, cuyo contenido coincide sustancialmente con el del apartado 1 de la Propuesta de resolución, sin que se tenga constancia de que contra dicha Resolución se haya actuado en sede de esta jurisdicción, impugnándolo o llevando a cabo, por parte del Tribunal, otras acciones que se entiendan necesarias para impedir el despliegue de sus efectos. En resumidas cuentas, sobre lo manifestado a través de ese apartado no ha recaído sentencia del Alto Tribunal que declare su nulidad; no se han presentado incidentes de ejecución contra el contenido cuestionado; ni se ha requerido al Parlament de Catalunya para que, en atención a un pronunciamiento previo, se impida dar virtualidad a su contenido.

– A pesar de que el letrado mayor del Parlament expresó sus reservas a propósito de la constitucionalidad del apartado 1 de la Propuesta de resolución (v. pág. 3 del expediente), no es menos cierto que se trata de un mero asesoramiento legal, no vinculante, el cual, en supuestos como el presente, debe considerarse que tiene el objetivo primordial de que la actividad parlamentaria transite por cauces de estricto cumplimiento de la legalidad. Así pues, cuando puedan plantearse ciertas dudas sobre si se está o no dentro de esos márgenes de la legalidad, dicho asesoramiento siempre debería ser —como se desprende que así fue, efectivamente, en aquella ocasión— con finalidad preventiva, es decir, con el propósito de que los operadores puedan aplicar el derecho con la mayor certeza posible de que, al hacerlo, no incurrirán en eventuales responsabilidades. Según lo argumentado, las reservas expresadas por el letrado mayor tendrían que entenderse en este sentido, sin que nunca deba deducirse que comportaron un advertimiento explícito y directo a la Mesa del Parlament de que, si admitía a trámite el apartado concernido, se iban a incumplir a ciencia cierta los pronunciamientos del TC.

– El hecho de que dos miembros de la Mesa votaran en contra de la admisión a trámite de esta iniciativa (v., también, pág. 3 del expediente) tampoco puede considerarse que, con ese sentido del voto, estuvieran avalando necesariamente la tesis de que el apartado 1 contravenía lo resuelto por el Alto Tribunal. Ciertamente, en ausencia de una constancia indubitada sobre por cuáles razones votaron desfavorablemente, es plausible interpretar que su sentido negativo del voto se pudo deber a la creencia

de que el apartado 1 era contrario a Derecho o inconstitucional de manera palmaria y evidente –procurando ejercer una facultad de inadmisión–, pero no contrario a lo acordado previamente por el TC –en ejercicio de una obligación de inadmisión.

– A juicio de esta representación, tampoco resulta ni mucho menos concluyente o determinante –para dirimir si se ha producido o no un incumplimiento de lo resuelto por el TC– que otro grupo parlamentario presentara peticiones de reconsideración por motivos análogos (v. págs. 5 a 18 del expediente): a esta parte no le consta que, a raíz de dichas peticiones, se haya recurrido al TC por los mismos hechos, actuación que habría sido más que predecible de haberse producido, verdaderamente, un perjuicio de tan considerable relevancia como el que asegura haber sufrido la parte recurrente.

Descartando, como se argumentará en los dos puntos siguientes de este escrito, que concurra (1) el requisito de índole sustantivo o de fondo para apreciarse una vulneración del *ius in officium* de los parlamentarios que recurren en amparo, respecto de los apartados concretos de las Propuestas de resolución que se analizarán acto seguido; asimismo, debe excluirse que concurra, para todos ellos, (2) el requisito de índole subjetivo requerido por la misma doctrina jurisprudencial, como sea que del caso de autos se pueden deducir todavía menos elementos que conduzcan a sostener que la Mesa del Parlament actuó con la consciencia suficiente de que podía estar adoptando decisiones contrarias a lo resuelto por este Tribunal. Por citar tan solo dos de las situaciones más demostrativas de ello, el letrado mayor del Parlamento indicó que era factible interpretar que los apartados no suponían un incumplimiento (v. pág. 3 del expediente), mientras que los miembros de la Mesa que habían votado en contra de admitir a trámite apartados anteriormente examinados, en esta ocasión se abstuvieron (v. pág. 3 del expediente).

– La Propuesta de resolución titulada «2. Preparem-nos», presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya, respecta el marco constitucional vigente

En esta ocasión, de entrada, la parte recurrente sostiene que el apartado 1 de esta Propuesta de resolución contraria la STC 52/2017, argumento que, una vez más, este Tribunal debería rechazar de plano: tanto el «plan ejecutivo para la preparación de estructuras de estado» como el «plan de infraestructuras estratégicas» –que la Sentencia mencionada declara inconstitucionales y nulos– contemplaban, generalmente hablando, llevar a cabo una especie de sustitución gradual y a futuro de infraestructuras estatales por otras de autonómicas, proyecto que, a juicio del Tribunal, comprometía la posición institucional del Estado –lo cual, en definitiva, suponía una vulneración del orden constitucional de distribución de competencias (FJ 8). En cambio, cuando en la Propuesta de resolución se insta a actuar al Govern de la Generalitat de Catalunya, se pide que dicha actuación se lleve a cabo «[...] desenvolupant les competències pròpies [...]», lo que pone de manifiesto inequívocamente que lo que se solicita es que la actuación se sujete y respete el marco constitucional vigente. En consecuencia, ninguna tacha de inconstitucionalidad se puede apreciar en todo ello.

Seguidamente, se pretenden trasladar los mismos argumentos aducidos para defender la inconstitucionalidad del apartado 1 al apartado 2: tampoco procede atender esta alegación, con idéntica fundamentación a la expuesta previamente, y a la cual esta representación se remite –como sea que del texto de la propuesta no es razonable deducir, ni implícitamente ni mucho menos de forma explícita, la pretensión de desbordar el marco estatutario y constitucional de distribución de competencias entre la Generalitat de Catalunya y el Estado.

En tercer lugar, se pretende establecer una conexión entre el apartado 4 de la Propuesta de resolución, las «[...] STC de las leyes de desconexión [...]»¹⁸ (pág. 19 del recurso) y la STC 135/2020. No puede existir un incumplimiento de lo resuelto

18. Se presupone que se alude a las SSTC 114 y 124/2017.

por el TC porque este apartado tampoco guarda relación suficiente con ninguno de los pronunciamientos traídos a colación por la parte recurrente. En este sentido, es especialmente ilustrativo el apartado tercero del fallo de la STC 135/2020, de acuerdo con el cual el TC declara la obligatoriedad de interpretar determinadas referencias del Plan estratégico de acción exterior y de relaciones con la Unión Europea 2019-2022, aprobado por el Acuerdo GOV/90/2019, de 25 de junio, del Govern de la Generalitat de Catalunya, de conformidad con los términos que el propio Tribunal establece. Pues bien, el FJ 7 de la Sentencia –que se ha de relacionar con dicho apartado tercero de la parte dispositiva– indica que la referencia a «Cataluña como actor reconocido en el mundo» ha de adecuarse a los términos de la STC 228/2016, FJ 4, «[...] de modo que en ningún caso puede ser entendida como una atribución de subjetividad internacional a esta comunidad autónoma [...]». Este último pronunciamiento, a su vez, ha consolidado aún más la jurisprudencia constitucional existente sobre todo ello: la Generalitat de Catalunya puede actuar internacionalmente siempre que lo haga respetando las competencias del Estado en materia de relaciones internacionales (art. 149.1.3 CE), esto es, siempre que no se asuman obligaciones de Derecho internacional, ni su actuación suponga un ejercicio del *ius contrahendi* ni del *ius legationis*, ni tampoco una interferencia o condicionamiento de la política exterior del Estado (STC 228/2016, FFJJ 6 y 9¹⁹; v., asimismo, art. 193 EAC y STC 31/2010, de 28 de junio de 2010 [BOE 172, de 16 de julio de 2010], FFJJ 125 y 126), sentado lo cual, cualquier referencia a la Generalitat, en relación con dicha actuación, debe interpretarse en ese sentido. Pudiéndose interpretar –sin esfuerzos excesivos– el apartado 4 de la Propuesta de resolución en estos términos, hay que rehusar de nuevo que la manifestación de voluntad parlamentaria que se contiene en la Propuesta de resolución sea constitucionalmente objetable.

En cuarto lugar, el apartado 6 de la Propuesta de resolución no podría ser más expresivo de la pretensión de quien suscribe la iniciativa de ceñirse estrictamente al marco normativo vigente, cuando se introduce, *in fine*, la fórmula «[...] d'acord amb la Llei 21/2017, de 20 de desembre [de l'Agència Catalana de Protecció Social]». Por ello, sería sumamente dudoso poner en tela de juicio la constitucionalidad de este apartado –y, más aún, asegurar que desobedece un pronunciamiento del Alto Tribunal.

Lo mismo cabe argüir, en quinto lugar, a propósito de los apartados 7 y 8 de la Propuesta de resolución, los cuales deben ser interpretados sistemáticamente, en conjunción con aquella voluntad –de respetar la legalidad– que se desprende del conjunto de la propuesta parlamentaria.

En último lugar, por lo que se refiere a la STC 42/2014 –la parte recurrente afirma que el apartado 7 de la Propuesta de resolución se opone a ésta– procede reiterar lo expresado con anterioridad en este mismo escrito, en el que no se opone a Derecho porque no incluye ningún principio de «Soberanía».

– Las Propuesta de resolución tituladas «3. Expliquem-nos», presentada por el Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya; «3. En defensa de la República Catalana», presentada por el Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana, y «15. Independència per canviar-ho tot i canviar-ho tot per la independència», y, presentada por el Grupo Parlamentario de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, son simples manifestaciones parlamentarias

En el último párrafo del apartado segundo (págs. 19 y 20 del recurso), la parte recurrente aborda de manera simultánea la Propuesta de resolución 3 del Grupo Parlamentario de Junts per Catalunya, y las del Grupo Parlamentario de Esquerra Republicana y el de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; juzgando que son «[...] [contrarias] a las STC de las leyes de desconexión y de la DUI, dado que el Parlamento de Cataluña no pueda dar valor a un acto anulado por

19. Esta línea jurisprudencial ya se había establecido en la STC 165/1994, de 26 de mayo de 1994 (BOE 151, de 25 de junio de 1994).

el TC por la inconstitucionalidad de la normativa que lo sostiene». Dada la exigüidad argumentativa con la cual se pretenden vincular estos apartados con pronunciamientos del TC, simplemente valga decir, una vez más y en opinión de esta parte que, para que se produzca propiamente una situación de contrariedad en el plano constitucional –se entiende, entre una propuesta parlamentaria y lo declarado por el TC– de suficiente entidad como para incurrir en un «grave ilícito constitucional», es imprescindible que de la iniciativa en cuestión se pueda presumir cuasi objetivamente un interés en dar virtualidad –entendiendo con ello la capacidad de que la manifestación parlamentaria de que se trate pueda producir de manera idónea efectos o consecuencias– a un acto o disposición declarado previamente inconstitucional por el TC. En ausencia de indicios que apunten en esta dirección, y conformemente con lo ya argumentado, hay que oponerse frontalmente a este otro alegato de la parte recurrente.

Por todo lo expuesto, al Tribunal Constitucional

Solicita

Que, teniendo por presentado el presente escrito en tiempo y forma, lo admita a trámite y tenga por formuladas las alegaciones de esta parte con relación al Recurso de Amparo núm. 8238-2022-F, promovido por el Grupo Parlamentario de Ciutadans del Parlament de Catalunya, contra los Acuerdos de la Mesa del Parlament de 28 y 29 de septiembre de 2022, así como contra todas las decisiones y actuaciones de la Presidencia del Parlament tendentes a hacer efectivos dichos acuerdos; y, en su momento, previos los trámites pertinentes, dicte sentencia por la cual se deniegue el amparo solicitado.

Barcelona para Madrid, a 24 de abril de 2024

Rubèn Ramí­ez Fernàndez, letrado del Parlament de Catalunya

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Convocatòria d'un procés selectiu per a la constitució d'una borsa de treball per a cobrir temporalment les vacants dels llocs de treball d'uixer o uixera que es produeixin al Parlament de Catalunya

501-00013/13

CORRECCIÓ D'ERRADES DE PUBLICACIÓ (BOPC 804)

A la pàgina 51

On hi diu:

«El secretari primer, Ferran Pedret i Santos»

Hi ha de dir:

«El secretari *segon*, Ferran Pedret i Santos»
